Scris de George Petrovai
Sâmbătă, 21 Decembrie 2013 18:31 -

1.Nu este-n lume vreun suiș să n-aibă și un coborâș. 2.Succesul de pe urma amețelii: Are parte de succes doar acela care știe cum să-și amețească semenii.

3.Legea acțiunii și reacțiunii: Doi politruci se atrag atâta timp cât amândoi respectă cutumele hoției și se resping când hoțul mai mare ajunge tâlhar.

4.Postulatul politrucului postdecembrist: Cum vulgu-i veșnic cârtitor, fă pentru tine cu mult spor!

5.Oricâte-n viață ceasuri vei strica, la urmă ceasul tot îți va suna.

6.Nu-i nimeni sfânt și nimeni drac, deși cei doi în inimi zac.

7.Tot mai des popii spun ceea ce nu vor să fac și fac ceea ce nu vor să spună.

8.Cine greșeala nu-și asumă, din indolență și-a făcut cutumă.

9.În bine răul eclozează ca larvele de fluturi într-o varză.

10.Oricine binele îl cată, chiar dacă-i rea calea urmată.

11.Oricâți tovarăși ai avea, tot singur mergi pe calea ta.

12.Cu cât calitatea drumurilor pe care mergi în viață este mai proastă, cu atât este mai bună calea vieții.

13.Din toate drumurile vieții, doar drumul inimii curate te duce la viață.

14.Dacă Roma este totuna cu inima omului, atunci da, toate drumurile duc la Roma.

15.Magistrala inimii – drumul fără sfârșit al inimilor care se jertfesc.

16.Apropierea fizică ajută la o mai bună cunoaștere a distanțelor spirituale.

17.Oamenii fără inimă sunt mai expuși la boli cardiovasculare decât oamenii care-și dăruiesc inima.

18.Cunoașterea-i înfăptuită prin recunoaștere cinstită.

19.Când ai puterea morală să recunoști valoarea dușmanului tău, propria ta valoare are numai de câștigat.

20.Principiul de bază al căpățânosului: Să aștepte de la alții ceea ce el nu poate să facă și să facă taman ceea ce nimeni nu se așteaptă.

21.Unii taie zilnic la piroane, deși în viața lor nu au pus mâna pe un piron.

22.Fără minciuni cu grijă poleite, toate politicile sunt falite.

23.Decalogul se bucură chiar și de respectul acelor inși cărora nici prin cap nu le trece să-i respecte poruncile.

24.Pentru ingrați uitarea face

cât în pustiu mana cerească –

cu ea-și acoperă obrazul,

ca el grosimea să-și sporească.

25.Singura eroare a Creației este omul. Intens preocupat să elimine această eroare, Dumnezeu Se arată dispus să-l ierte pe om, cu toate că nu poate să uite ce I-a făcut acesta, pe când omul, vizibil indispus de felul cum a fost conceput, este tot mai aproape să-L dea uitării pe Dumnezeu.

AUTOR: GEORGE PETROVAI